

До Административен съд – Варна
адм. дело № 2244 от 2017г., XXIV състав
МОЛБА

От Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА
Седалище: гр. Варна, ЕИК 176143308, чрез инженер Юлиян Чолаков
адрес: бул. „Владислав Варненчик“ № 133, бл.40, вх.А, ап.43, гр. Варна 9004

ОТНОСНО

1. Отмяна на хода по същество във връзка със съдопроизводствени нарушения.
2. Повторно предложение за спогодба с кмета и секретаря на Община Варна.

Уважаеми господин Административен съдия,

Казусът е абсурден. Органът твърди техническа невъзможност по смисъла на чл.27 ал.1 т.1 от ЗДОИ за цифровизиране на картен план и предоставяне на копие от него по електронен път поради „амортизиране на картната основа“ и/или (не е ясно кое от двете или и двете) липсата на широкоформатен скенер, необходим за цифровизиране на графичното изображение съгласно изискванията в (относимото към ЗКИР, но не и към ЗДОИ) Приложение № 9 към чл.83 от Наредба РД-02-20-5 от 15.12.2016г., при положение, че в точка 3 от това приложение е записано изрично, че „Трансформирането се извършва на зони, не по-големи от 50 x 50 cm.“ Нещо повече. Според самата общинска администрация, копие от документи във формат А3 и А4, включително на части от кадастрални планове, може да се заяви като Услуга № 39134, при положение, че сканирането/фотозаснемането и копирането уж били технически невъзможни. С други думи, с абсурдни аргументи се отказва цифровизирането на част от културното наследство на град Варна и опазването му за идните поколения в сегашния му вид.

1. Съществени съдопроизводствени нарушения:

Съдът е допуснал СТЕ за изследване на **неотнормирания** към предмета на делото въпрос № 2, обвързан с практическото приложение на споменатото по-горе неотнормирано към ЗДОИ Приложение № 9.

Съдът е допуснал СТЕ по въпрос № 1 за изследването и отговора на който **не се** изискват **специални знания** и умения по смисъла на § 1 т.6 от ДР на Наредбата за вещите лица (*Наредба № 2 от 29.06.2015г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, издадена от Министъра на правосъдието.*), а **общоизвестни знания**.

Съдът е приел заключението на СТЕ с.д. 4822 от 09.03.2018г., в която въпроси 1 и 3 **не са** свързани с Приложение № 9, но отговорите им в заключението **са** свързани.

Съдът е приел заключението на СТЕ, в която заключенията и по трите въпроса са базирани на практическата приложимост на Приложение № 9, **след като** в с.з. вещото лице признава официално, че е **некомпетентно** по Приложение 9.

Съдът е назначил за вещо лице инж. Лидия Стоянова Босева в нарушение на чл.7 т.1 предл.1 от Наредба №2 за вещите лица. Тя не притежава степен на образование или професионална квалификация, съответна на вида експертиза по приложението на ЗКИР и в частност специални знания по специфичните тясноспециализирани дейности по Приложение № 9 към чл.83 от Наредба РД-02-20-5 от 15.12.2016г., необходими безспорно и безусловно за заключението по **въпрос 2**, на които непритежавани специални знания обаче са основани заключенията и по **въпроси 1 и 3**.

Съдебен експерт Лидия Босева е **електроинженер** със съдебно-технически експертизи съобщителна техника, електроника, автоматизация на производството, електрически измервания, приборостроене, комуникации, компютърни технологии, ел.мрежи, системи и централи, контрол на технологични величини и процеси, **но НЕ и примерно инженер** по геодезия, фотограмметрия и картография.

Липсата на образователен ценз, практически опит и теоретични знания са сигурна предпоставка за **невярно заключение** и са недопустими от закона. Абсурдно е да се възлага СТЕ по въпроси, по които вещото лице е некомпетентно. Още по-абсурдно е, че съдът приема изготвеното удобно за ответника и злоупотребите в общината очевидно невярно заключение, след като вещото лице признава в с.з., че е некомпетентно.

Забележително е обстоятелството, че при възложена задача за един единствен кадастрален план от 1900г., съдът е приел СТЕ с.д. 4822 от 09.03.2018г. с текст, според който вещото лице се е запознало с техническото състояние на още 2 броя други кадастрални планове – от 1950 и 1956г. (т.3.2.), но е описало достоверно състоянието на 6 броя (т.4.1.), за 3-те от които няма данни за запознаване.

При възложена задача за един кадастрален план от 1900г., вещото лице е стигнало до **приетото от съда** обобщаващо (?) заключение (т.5.1.) за **ВСИЧКИ** планове и карти на град Варна, изработени в периода 1878 до 1965 година, че въпреки грижливото им съхраняване и добра четливост, предвид дългогодишното им ползване **„Дигитализирането на всички тези документи не е възможно да се извърши чрез общо позната техника.“** Колко са на брой и кои точно са „всички тези документи“, остава неясно, тъй като освен посочените 6, в общинския архив със сигурност има и други укривани кадастрални карти на град Варна, изработени в същия период.

Друго съществено съдопроизводствено нарушение, което е с решаващ характер, е разпореждането на съда по молбата ни с.д. 5186 от 14.03.2018г. за уточнения по СТЕ с.д. 4822 от 09.03.2018г., същата да не се изпраща предварително на вещото лице, за да може то да се запознае и обмисли на спокойствие направените забележки и евентуално да поправи допуснатите грешки в СТЕ или да реши да се отведе поради некомпетентност, а не да бъде изненадвано с аргументите в тази молба направо в о.с.з.

Отделен е въпросът, че даването на невярно или пристрастно заключение от вещо лице е престъпление, което в случая е свързано с опазването на културното ни наследство. Отделен е и въпросът какво точно има предвид органът, когато не изпраща процесуален представител в о.с.з.? Че се отказва от защитата на незащитимата си теза или разчита на вещото лице и съдията за това, което може да е евентуално основание за отвод на всеки от тях?

Недопустимо е абсурдният казус със старите картни планове в архива на Община Варна да се превръща в абсурден съдебен процес, в съдебен произвол или фарс, каквато е тенденцията, с оглед няколкото подобни дела във съда, описани в приложеното за нагледност копие от относимо към казуса предложение до председателя на съда с надеждата да не се допуска или налага невежество.

Ето защо моля да отмените определението за даване на ход по същество и предприемете необходимите съдопроизводствени действия, щото посочените съдопроизводствени нарушения да не се отразят на съдебния акт по същество.

2. Предложение за спогодба.

Предлагам на ответника спогодба в дух на разбирателство, с по-изгодно съдържание от вписаното в протокола от с.з. на 16.10.2017г. Предлагам да ни бъде предоставено електронно копие от искания кадастрален план от 1900г. под формата на един или няколко файла за всеки картен лист, които да са изготвени чрез фотозаснемане или по какъвто и да е друг начин и да ни бъде заплатена държавната такса.

При нужда фотозаснемането ще го извърши жалбоподателят със собствени технически средства и за своя сметка.

Приложение: Копие от Предложение до председателя на съда.

Гр. Варна, 23.03.2018г. С уважение: / инженер Юлиан Чолаков/